

תת"ע (באר שבע) 6630-06-23 - מדינת ישראל נ' פיראס אבו עמאר

תת"ע (באר-שבע) 6630-06-23 - מדינת ישראל נ' פיראס אבו עמארשלוּם באר-שבע

תת"ע (באר-שבע) 6630-06-23

מדינת ישראל

נגד

פיראס אבו עמאר

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[27.08.2024]

כבוד השופט רועי בראון

החלטה

1. בפניי בקשת הנאשם לחישוב פסילת רישיון הנהיגה.
2. ביום 11.07.23 נגזר דינו של הנאשם והושת עליו, בין היתר, עונש פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים.
3. ביום 12.07.23 הודע למבקש אודות הפסילה.
4. רישיון הנהיגה של הנאשם לא הופקד במועד ולמעשה לא הופקד כלל.
5. ביום 12.08.24 הוגשה הבקשה מושא ההחלטה דן במסגרתה מצהיר הנאשם כי רישיונו אבד לו ואינו מוצא אותו, וכך גם הוא מבקש לשחרר את הרישיון שכן "עבר זמן הפקדה".
6. הנאשם מצייין כי רכבו נחוץ לו לצרכי עבודתו והגעתו למילואים.
7. המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי מיום היוודע גזר הדין ועד היום לא הפקיד המבקש את רישיונו ואף לא הגיש תצהיר חלף רישיונו.
8. לטענת המאשימה עליו להפקיד את רישיונו על מנת שפסילתו תחל להימנות.
9. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, סבור אני כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.
10. כאמור, ממתן פסק הדין ועד היום, לא הפקיד המבקש את רישיון הנהיגה או תצהיר חלף הרישיון.
11. זאת ועוד. כבר בעניין איבגי נאמר זה מכבר:
"בית המשפט אינו חייב ליידע את הנאשם בדבר החובה להפקיד את הרישיון, ואדם מוחזק כיוודע את חובתו על פי דין. גם בפסק הדין אליו הפנה המערער, נדחתה הטענה. בית המשפט המחוזי בחיפה קבע כי החובה להפקיד את הרישיון לא מתבטלת אך בשל העובדה שבית המשפט לא הורה למערער להפקיד את רישיונו, חובה הקבועה בדין".
12. זה המקום להוסיף ולציין כי בעניין איבגי אמנם התקבלה הבקשה לחישוב מניין ימי הפסילה מיום מתן גזר הדין, אך בית המשפט המחוזי ציין מפורשות כי הדבר נעשה לפנים משורת הדין.
13. יתר על כן. גם הלכת בית המשפט העליון, כפי שנקבעה בבש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.4.14) (להלן: "הלכת ג'אבר"), מבהירה עניין זה, ככתבו וכלשונו:

- "אי-הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט היא אירוע או מחדל חדש, שמועדו הוא לאחר מתן גזר הדין, וכפועל יוצא ממנו - ולא מגזר הדין - נוצרה המחלוקת בנושא חישוב מניין ימי הפסילה".
14. לפיכך, קובעת הלכת ג'אבר כי פרשנותו של גזר הדין מסורה לגורמים האמונים על ביצועו, ובענייננו - לרשות הרישוי. זאת, כאשר על החלטת רשות הרישוי ניתן להשיג באמצעות הגשת בעתירה מנהלית לבית המשפט לעניינים מנהליים.
15. כך גם, בית המשפט העליון קבע כי אין לערוך הבחנה בין בקשה ל"חישוב פסילה" שעניינה בחישוב מתמטי וטכני של ימי פסילה לבין בקשה ל"הכרה בפסילה" שעניינה בהכרה בפסילה מבחינה "מהותית", והבהיר שבכל מקרה של בקשה הנוגעת לפסילה, הכתובת היא רשות הרישוי (ראו ע"פ 7323/19 אבו שריפה נ' מדינת ישראל (26.2.20)).
16. לא נעלמה מעיניי בקשתו של הנאשם לשימוש ברכבו לשם צרכיו האישיים, אולם נראה כי אין ממש גם בטענה זו. אילו היה השימוש כחוק ברכבו נדרש לו למלאכתו ולשירותו, הרי שמיד מעת היוודע גזר הדין היה עליו להפקיד את רישיונו או לכל הפחות להפקיד לחילופין תצהיר.
17. לפני משורת הדין, תמנה הפסילה מיום הגשת הבקשה, קרי מיום 12.08.24. המזכירות תנפיק אישור הפקדה בהתאם.
18. לאור כל האמור, הבקשה להנפקת אישור הפקדה מיום 12.08.24 נדחית.
19. בפני הנאשם פתוחה הדרך, ככל שהוא מוצא לנכון לעשות כן, להגשת בקשה מתאימה לחישוב מניין ימי הפסילה לרשות הרישוי.
- המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.
- ניתנה היום, כ"ג אב תשפ"ד, 27 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.